

Pavučiny

Collegium Musicum

Mám doma jeseň v každom okne skrytú,
ty si jej dala kľúče k môjmu bytu.
Vie kde mám kabát, aj košelu letnú,
vešiak aj skriňu, myšlienky, čo blednú.

Fúka z nej vietok ako na konečnej
a ťažká láska má dlhý nos snežnej.
Zívajú kufre, dážď sa lepí k stenám,
šiel by som ale dáždnik v duši nemám.

Viem, že tá jeseň niečo z teba hľadá,
tým oblokom v noci na mňa padá.
Tak ako zima pod rebrá mi vniká,
až tam ma mrazia všetky tvoje tichá.

Mám doma jeseň v každom okne skrytú,
ty si jej dala kľúče k môjmu bytu.
Vie kde mám kabát, aj košelu letnú,
vešiak aj skriňu, myšlienky, čo blednú.

Sú ako lístie, lístie rozhádzané.
Díva sa jeseň, díva sa až za ne.
Díva sa za ne, plná hviezd a nití,
lásku už iba do pavučín chytím.

Mám doma jeseň v každom okne skrytú,
ty si jej dala kľúče k môjmu bytu.
Vie kde mám kabát, aj košelu letnú,
vešiak aj skriňu, myšlienky, čo blednú.

Fúka z nej vietok ako na konečnej
a ťažká láska má dlhý nos snežnej.
Zívajú kufre, dážď sa lepí k stenám,
šiel by som ale dáždnik v duši nemám.

Viem, že tá jeseň niečo z teba hľadá,
tým oblokom v noci na mňa padá.
Tak ako zima pod rebrá mi vniká,
až tam ma mrazia všetky tvoje tichá.

Viem, že tá jeseň niečo z teba hľadá,
tým oblokom v noci na mňa padá.
Tak ako zima pod rebrá mi vniká,
až tam ma mrazia všetky tvoje tichá.